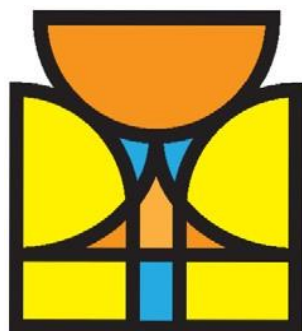

**Druhý Sbor
Českobratrské Církve Evangelické
V Praze 3 – Žižkově**

2023

5

**Epištola Žižkovským
neděle 12. února 2023**

*Proč se tak trpce rmoutíš,
má duše, proč ve mně úzkostně sténáš?
Na Boha čekej, opět mu budu vzdávat chválu,
jen jemu, své spáse. (Ž 42,6)*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru.

Dnešní sbírka byla určena na humanitární účely, pro místa zasažená nedávným zemětřesením v Turecku a Sýrii. Děkujeme za Vaši štědrost a také za to, že pamatujete i na náš sbor.

Dneska odpoledne se konalo další setkání iniciativy Modlitba za Ukrajinu. Po roce jsme se vrátili k pochodu od velvyslanectví Ukrajiny k velvyslenectví Ruské federace. Účastníci prosili za oběti války, za vytrvalost v solidaritě s Ukrajinou a za spravedlivý mír pro Ukrajinu.

V Pondělí 13.2. od 18:30h. se sejde hospodářská komise.

V úterý 14.2. se od 18 h. sejdou děti.

Ve středu 15.2. od 19 h. se bude konat schůze staršovstva.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ 2.Kr 5, 1-14

Naamán, velitel vojska aramejského krále, byl u svého pána ve veliké vážnosti a oblibě, protože skrze něho dal Hospodin Aramejcům vítězství. Tento muž, udatný bohatýr, byl postižen malomocenstvím. 2 Jednou vyrazily z Aramu hordy a zajaly v izraelské zemi malé děvčátko. To sloužilo Naamánově ženě. 3 Řeklo své paní: "Kdyby se můj pán dostal k proroku, který je v Samaří, ten by ho jistě malomocenství zbavil." 4 Naamán to šel oznámit svému pánu: "Tak a tak mluvilo to děvče z izraelské země." 5 Aramejský král řekl: "Vyprav se tam a já pošlu izraelskému králi dopis." I šel. Vzal s sebou deset talentů stříbra a šest tisíc šekelů zlata a desatery sváteční šaty. 6 Izraelskému králi přinesl dopis: "Jakmile ti dojde tento dopis, s nímž jsem ti poslal svého služebníka Naamána, zbav ho malomocenství."

7 Když izraelský král dopis přečetl, roztrhl své roucho a řekl: "Jsem snad Bůh, abych rozdával smrt nebo život, že ke mně posílá někoho, abych ho zbavil malomocenství? Jen uvažte a pohleďte, že hledá proti mně záminku!" 8 Když Elíša, muž Boží, uslyšel, že izraelský král roztrhl své roucho, vzkázal králi: "Proč jsi roztrhl své roucho? Jen ať přijde ke mně. Poznám, že je v Izraeli prorok." 9 Naamán tedy přijel se svými koni a s vozem a zastavil u vchodu do Elíšova domu. 10 Elíša mu po poslovi vzkázal: "Jdi, omyj se sedmkrát v Jordánu a tvé tělo bude opět zdravé. Budeš čist." 11 Ale Naamán se rozlítil a odešel. Řekl: "Hle, říkal jsem si: »Zajisté ke mně vyjde, postaví se a bude vzývat jméno Hospodina, svého Boha, bude mávat rukou směrem k posvátnému místu, a tak mě zbaví

malomocenství.« 12 Cožpak nejsou damašské řeky Abána a Parpar lepší než všechny vody izraelské? Cožpak jsem se nemohl omýt v nich, abych byl čist?" Obrátil se a rozhořčeně odcházel. 13 Ale jeho služebníci přistoupili a domlouvali mu: "Otče, ten prorok ti řekl důležitou věc. Proč bys to neudělal? Přece ti řekl: »Omyj se, a budeš čist.«" 14 On tedy sestoupil a ponořil se sedmkrát do Jordánu podle slova muže Božího. A jeho tělo bylo opět jako tělo malého chlapce. Byl čist.

EVANGELIUM: Lk 5, 12-16

V jednom městě, kam Ježíš přišel, byl muž plný malomocenství. Jakmile Ježíše spatřil, padl tváří k zemi a prosil ho: "Pane, chceš-li, můžeš mě očistit." 13 On vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: "Chci, buď čist." A hned se jeho malomocenství ztratilo. 14 Přikázal mu, aby nikomu nic neříkal: "Ale jdi," pravil, "ukaž se knězi a obětuj za své očištění, co Mojžíš přikázal - jim na svědectví." 15 Zvěst o něm se šířila stále víc a scházely se k němu celé zástupy, aby ho slyšely a byly uzdravovány ze svých nemocí. 16 On však odcházival na pustá místa a tam se modlil.

KÁZÁNÍ

S Ježíšovou schopností uzdravovat si dneska tak trochu nevíme rady. Možná ani ne tak s tím, jak to dělal.

Moderní medicína už toho dneska ví hodně a tak taky ví o tom, co všechno ještě neví. Víme, jak naši psychiku ovlivňuje to, v jaké jsme tělesné kondici. Když naše tělo stávkuje, cítíme se i po psychické stránce mizerně.

Tušíme, že to nějak platí i obráceně. Když je na tom mizerně naše duše, odnese to i tělo. A takhle nějak by se dalo vysvětlit i to Ježíšovo uzdravování. Když dal do pořádku duši, vzpamatovalo se i tělo? – Možná. Ale i kdyby to probíhalo nějak jinak, Ježíšovo uzdravování není závislé na tom, jestli si to dokážeme dneska po medicínské stránce vysvětlit. Prostě uzdravoval. Shodovali se na tom i ti, kteří mu nevěřili. Připouštěli to i ti, kteří ho obviňovali z nečistých praktik.

ii.

S Ježíšovou schopností uzdravovat si ale nevíme rady jinak. Nevíme, co si s ní počít dneska. Znamená to, že jsme příliš malověrní, když si nedokážeme vymodlit uzdravení pro sebe nebo pro někoho blízkého? Anebo je naopak nehorázná představa, že by Bůh uzdravoval podle toho, jak si o to kdo hlasitě či asertivně řekne? Bůh jako automat na modlitby a bez našich modliteb by nepomáhal nebo nevěděl, co dělat?

A jak se dneska popasovat se všemi léčiteli, co dneska nabízejí uzdravení? Co s tím? Nemám jednoduché řešení. Držím se toho, že strom se pozná po ovoci. Je-li to k dobrému, prokazuje-li se tím milosrdenství. Neuškodí to.

Včera jsme si připomínali 31. ročník Světového dne nemocných. Papěž František ve svém poselství ke dni nemocným říká:

„Nemoc je součástí naší lidské zkušenosti. Může se však stát nelidskou, pokud je prožívána v izolaci a opuštěnosti a pokud není doprovázena péčí a soucitem.“ František nás vyzývá k bdělosti, pozornosti, všímavosti a soucitu.

Vraťme se ale k dnešnímu příběhu.

O čem jsou pro nás všechny ty příběhy o tom, že Ježíš kdysi kohosi uzdravil?

iii.

Možná nás překvapí zjištění, že ani sám Ježíš si s tou svou schopností uzdravovat, nevěděl tak úplně rady. Ježíš uzdravil řadu lidí skoro na potkání, zástupy mu přinášely své nemocné. Jenže ani v té Galileji nepotkal všechny nemocné a nemohl uzdravit všechny.

Nemocných, které má uzdravovat je stále víc a víc.

Vypadá to, že by si klidně místo kázání evangelia mohl zařídit obstojnou lékařskou praxi. Nepomáhá ani to, co jsme četli v našem dnešním příběhu, když řekne: *„jdi, nech se uznat zdravým, ale nikomu neříkej, jak jsi k tomu přišel.“*

Lukáš pak dodá, že pak Ježíš obvykle odešel na pusté místo. Aby se modlil. A nám se chce dodat, aby si odpočal od všech těch zástupů.

iv.

Ti, které tenkrát uzdravil, které zachránil třeba i na smrtelné posteli, časem, po nějakých letech stejně nakonec umřeli. Někteří možná na nějakou jinou nemoc, někteří na stejnou.

Pro všechny ale nakonec platí Ježíšova slova, která pronesl u Poslední večeře, že pokračování už bude v Božím království. Že nějaké pokračování bude. A poslední večeře není poslední. Ale ani ty, které uzdravil, neuzdravil ode všeho a napořád.

v.

Možná je v tom dnešním příběhu nejzajímavější to, co říká ten malomocný hned na začátku:

Jestli chceš, můžeš mě očistit.

Jsou situace a nemoci, které nám připadají bezvýchodné. A malomocenství k nim nepochybně patří. A zdaleka není jediné. Ale tenhle člověk jako by nebyl dost hlasitý, dost asertivní. On si o to uzdravení nakonec ani neřekne. Potká Ježíše. Životní šance! Tak ji chytit za pačesy. Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš! Nepřestanu, dokud mě neuzdravíš. Jenomže on to neřekne! To není tak silná víra, která hory přenáší!

vi.

Naopak. Vlastně je. *Tohle* je ta silná víra. Ten člověk vyznává. Vyznává, že Ježíš ho může uzdravit. Ale on neví, jestli to udělá. Nenárokuje si, že by Ježíš musel. Ten člověk hledá a snaží se pochopit svou životní situaci a svoji životní cestu. Cestu, která se od té situace odvíjí.

Ježíš při pokušení na poušti sám také hledal svou cestu. A svým způsobem ji musí hledat pořád. Tak jako my. A mimochodem, jedno z těch pokušení, které tenkrát na poušti odmítl, bylo dělat zázraky na požádání. Teď má před sebou člověka, který také hledá. Který se neptá, proč zrovna já? Proč zrovna jeho tohle potkalo. Tuhle fázi už má nejspíš za sebou. Ptá se, co a jestli vůbec má ještě něco před sebou. A vzorově vyznává, že to, co má před sebou, je v Božích rukou. Vyznává, že Bůh a Ježíš, kterého zrovna potkal, s tím může něco udělat. A ať už to dopadne jakkoliv, bude to mít nějaký dobrý smysl. Jenom ho najít.

vii.

Ten, kdo byl malomocný, byl zároveň i nečistý. Dobře věděli, že na malomocného se nemá sahat a že po návratu z trhu je radno si umýt ruce. Nesahat, nepodávat ruku malomocnému! A přesto, ten malomocný ví, že zůstal v Božích rukou. A Ježíš to ví

taky. A právě jako by na znamení toho se Ježíš toho člověka právě dotkne rukou.

Uzdravit duši by šlo určitě i jinak. Uzdravit tělo nejspíš taky. A přesto Ježíš volí tento kontaktní způsob. Přes to všechno s ním zůstává v kontaktu.

Pane Ježíši Kriste, nevím, co chceš, ale vím, že můžeš. Cokoliv.

A věřím, že to, co chceš a můžeš ty, má pro mne smysl. Jen ho vždycky najít.

A tak ne co já chci, ale co ty chceš, Pane.

To není rezignace. To je vyznání na cestu. Amen.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA:

Pane Ježíši Kriste,
chceme ti děkovat:

Stojíš při nás, když se cítíme nejvíce sami.

Jsi někde poblíž, když máme v duši největší temno,
když nás zaplaví nevýslovný smutek.

Děkujeme ti.

Stůj při nás v našich bolestech a trápeních.

Neopouštěj nás, když je nám zle.

Přicházej ke všem, kteří tě volají

i k těm, kteří nevědí, že tě mohou volat.

Myslíme na všechny nemocné a ztrápené,
na ty, kdo cítí osamělost a opuštění.

Vcházej do jejich života,

dej jim poznat, že nejsou sami.

Povzbuzuj nás k bělosti, pozornosti, všímavosti a soucitu.

Myslíme na místa, kde se válčí
a lidé nesmyslně přicházejí o život.

Myslíme na místa, kde životy vzala přírodní katastrofa
a kde vládne smutek a zmar.

Prosíme, obdař náš svět pokojem. Amen

POSLÁNÍ: 1 Pt 3, 10-11

Chceš-li milovat život a vidět dobré dny, zdržuj jazyk od zlého a rty od lstivých slov, odvrát se od zlého a čiň dobré, hledej pokoj a usiluj o něj.

POŽEHNÁNÍ: Joz 1,9

Bud' rozhodný a udatný,
neměj strach a neděs se,
neboť Hospodin, tvůj Bůh,
bude s tebou všude, kam půjdeš.

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; jindy (po dohodě)

kurátorka: Eva Potměšilová, tel: 604 180 711,

E-mail: eva.potmesilova@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h